

L W Ó W.

Jakkolwiek Lwów, stolica Galicyi, starożytnym jest grodem, istniejącym od sześciu przeszło wieków, zdala przecież i zblizka przedstawia się jako miasto zupełnie nowożytne, więcej nawet niemieckie, niż inne w tym kraju, i pod wielu względami przypomina Wiedeń. Jakoż najzdobniejsze jego

części, gmachy, przechadzki, place i t. p., powstały dopiero w latach od 1814—1837 i odtąd corocznie przybyszą upiększenia, z korzyścią niemalą tak dla stanu miasta zewnętrznego, jako i wewnętrznego.

Położony w kotlinie i otoczony wzgórzami, które są odnogą gór karpackich, dla przyjeżdżających nie ze wszystkich stron jest widzialnym. Ze wzgórz tych najważniejszem jest zwane Wysokim zamkiem, od istniejącego niegdyś tutaj zamku; ztąd

bowiem najpiękniejszy roztacza się widok na miasto i przyległą równinę nadbużańską.

Podobnie pięknego krajobrazu żadne miasto w Europie nie posiada.

Obok niego leżało znacznie niższe wzgórze, zwane Łysą Górą, które w r. 1837 splantowane, zasadzone drzewami, poprzeryzane chodnikami i tarasami, zamieniono w miejsce najprzyjemniejszej przechadzki. Dalej ku wschodowi sterczy ostrokrę-

Widok ogólny Lwowa, zdjęty z Wysokiego zamku.